

ἀντιδραστολῶ τοῦ Ἰππικοῦ, εἶτε Ἰππίε. ὡς ἐν Νεφέ-
λας,

Νῆ τ' Ποσειδά τετονί τ' Ἰππίον,
καὶ τῆ δ' ἄλλων ὀπιθέτων εἰρηται, ἀλυκὸς δὲ λέγεται δῖξ
τὸ τ' ἀλὸς, εἶτε τ' θαλάσσης ἀνάσσειν. ἀλυκὸς δὲ ἀντὶ τῆ
ἀλυκὸν Ἀπικὸς ἀνευ τοῦ ν, ἐν τῆ τ' τετάρτης κλίσεως ἐπι-
κῆ ἀϊτιατικῆ, ὡς καὶ τῆ τ' λαγῶ, τ' Ἀθῶ, πῶ Κέω, πῶ Εἰω.
Ἐ ἀλλὰ πολλὰ παρὰ τοῖς τῆ παλαιῶν Ἀπικῶν, ἀ δῖξ

Τῶσαν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν ξυφῶν,
Τοιαυτ' ἀπ' ἀντὶ βλαστάνει βελούματῶ.
Οἱ λέγομεν ἐκ τῆ δ' ἡμισυρῶν τριαδὶ.
Ὡ χρυσοῦρε, τ' ὄρμον ὄν ἐσπύδασας
Ὀρχουμένης μου τ' ἑνωμὸς ἐσπύρας,
Ἡ βάλανος ἐκπέπλωκεν ἐν τῆ ξήματῶ.
Ἐμοὶ μὲν οὐδ' ἐς ἑσάλαμίνα πλῆσσει
Σὺ δ' ἂν ἴδω χολώσης πάση τέχῃ πρὸς ἐσπύ-
ραν

Ἐλθὼν, ἐκείνη πῶ βάλανον δ' ἀρμόσον.
Ἐπεὶ δὲ πρὸς στυτοτόμον ταδὶ λέγει
Νεανίαν καὶ πῆ τ' ἔχοντ' ἐ παιδικόν.
Ὡ στυτοτῆμα, τ' μου ἑνωμὸς ἐν πόδιαι
τὸ δακτυλίδιον πῆζει τὸ ζυγόν,
Ἀθ' ἀπαλὸν ὄν, τῆ τ' οὐδ' οὐ τ' μεσημβρίας
Ἐλθὼν χαλάθω ὅπως ἀν' οὐρυτέρας ἔχη.
Τοιαυτ' ἀπ' ἀπ' εἰς τριαυτὶ πρὸς ἑμά-
τῶ

Ὅτε γ' ὄν ἐγὼ πρὸς βελῶ ἐκπεύσας ὅπως
Κωπῆς ἐβῶν, τὰργυεῖς νυκτὶ δέον
Υπὸ τῆ γυναικῶν ἀποκλεισμοῦ τῆ πύλων.
Ἀλλ' ἐδὲν ἔργον ἐσάται, φέρε αὐτὸς μοχλοῖς
Ὅπως ἀν' αὐτὰς τ' ὕβρεως ἐγὼ χέθω.
Ποῖ κέχλωας ὡ δὲ σὺ; πῶ δ' αὐτὸ βλέ-
πεις;
Οὐδ' ἐν ποσὶν ἀγῶ, ἢ καπηλεῖον σποπῶν.
Οὐχ' ὑποβαλόντε αὐτὸς μοχλοῖς ὑπὸ τὰς πύ-
λας

Ἐντεῦθεν ἐκμοχλόσεται, ἐνθ' ἐνδ' ἐγὼ
Συνεκμοχλόσω, ἂν μὲν ἐκμοχεύσετε.
Ἐξέρχομαι γὰρ αὐτὸς ἄτι τί δει μοχλῶν.
Οὐ γὰρ μοχλῶν δει μάλλον, ἢ νῆ καὶ φρεῶν.

46

BISSETVS. Ἐκ τῆ δ' ἡμιουργῶν.] ἡμιουργοί,
ὡς φησὶν Εὐστάθιος, οἱ χειροτέχναι, ἢ ἄλλοι οἱ δημοσίαι
ἐργαζόμενοι ὑπὸ μιᾶς ἀρχῆς. Δωδεκάτη δ' οἱ τοῦ δήμου
προεστώτες, ἡμιουργοὶ ἐλέγοντο. Ἀπικῶν δὲ, καὶ τὰς
παιδικῶν τῶν πέμματα γυναικῶν, ἡμιουργοὺς ἐλέγον.
καὶ τὰς ἐν τοῖς γάμοις ὑποπύδασας ὁμοίως. καὶ ὁ αὐ-
τὸς ἀλλοχού, ἡμιουργοὶ γυναικῶν αἱ δημοσίαι, εἴτου
αἱ πόρται. νυκτὶ δ' ἀπλῶς, τοῖς χειροτέχναις οὗτοι καλεῖ.
τούτων δὲ ἢ συντάξις, καὶ ὁ νῦν δῶκε. ἡμεῖς τοῖς τῆ δ' ἡ-
μιουργῶν, ἢ ἄλλοι ἡμεῖς τοῖς ἡμιουργοῖς οὗτοι τοιαῦτα,
τὰ κατὰ λέγονμεν. Τὸν ὄρμον, ἴσχυρος, νυκτὶ ὁ ἑνωμὸς
πρὸς τὴν ἀπικῶν κόσμος. καὶ τὸ ἔργον, ὅ ἐστιν ἀσφάλισμα.
ὡς φησὶν Εὐστάθιος, ὡς ἐν τῶν. ἀλλοχού δὲ, βάλανος
κωπῆς λέγεται ὁ τῆ δ' ἡμιουργῶν καὶ τῆ δ' φοινίκων καρπός.
καὶ βάλανος ὁμωνύμως τὸ ἄκρον τοῦ αἰθροῦ. καθ' ὁ-
μοιότητά, καὶ ἰατροὶ τὰ ἐν τῆ ξήματῶ τῆ ἔδρα, βάλανους

τοῦ ὄν κοινῶς ἐκφέρεται. Ἄλλα τῆτο σημειωτέον ὡς χρι-
στότερον, καὶ ἀχρῆστοτερον.

CHRIST. Ὡς τ' αἱματίδια.] Lege τ' αἱ-
ματίδια, pro τῶ ἱματίδια, qua ratione τοῖματίον δι-
citur τὸ ἱματίον, & ille locus siue adlusio apud
Laetium, ἐπ' ἀλειματίον, & ἐπ' ἀλλοιματίον, hinc
fluxit. paulò post pro ὄν ἐσπύδασας legerem ὄν τ'
vel ὡς.

B Hortemur illas viuere, ac vitam pararem
Agamus, inde exempla manant talia.
Nam sic opifices saepe compellant viri,
Quod aurifex monile fabricaueras,
Dum nostra sero saltat uxor uespere
Elapsa pendens fibula è foramine est,
Mibi Salamina nauigandum protinus:
Quod si tibi opera est, te rogo ut prima fa-
ce

C Visens ad hanc spinther reconcinnes fluens:
Quidam alter ista uerba futuri inquiet
Iuueni, & habenti grandiore mentulam,
O sutor, uir conigis meæ pedem
Corrigia nexi calcei subst. ietior
Tenella nempe: sed ueni ad meridiem
Et laxiorem redde sodes, annulum.
Ego incidi istis ista designantibus:
Postquam ergo uictum comparauit in remi-
ges

D Prouisor, & nunc usus argenti expetit,
Mibi impudentes famina occludunt fores.
Quid stamus ociosè? age huc uedes cedo
Ut arcam harum facile contumeliam.
Quid oscitas miserè, quò uere respicis?
Nihil facis, tantumque caupona immines:
Vedes age istos ianuis supponite,
E Reuellite isthinc, hinc ego euellam si-
mul
Et adiuuabo. Lvs. Parcite hoc conuelle-
re,
Vltò egredi parata sum, quid uetèi opus?
Plus mente sana nunc opus quàm uetibus.

λέγουσιν. ἐν τοῦ τρήματος δὲ τοῦ ὄρμου δηλοῖται, ὅπου
πρότερον ἡ ἡμισυρῶν, τρήμα δὲ, τὸ τρήμα, ἢ ὀπι.
καὶ τὸ τορῆν, καὶ τῆ δ' συκοπῶν τῆν ὅ ἐστι τρυπῆν, ἢ
δὲ τούτων αὐτῶν αὐτῶν ὡς χρυσοῦρε, ἢ βάλανος τοῦ
ὄρμου, ὄν ὄρμον ἐσπύδασας, ἐκπέπλωκε, καὶ τὰ ἐξ ἧς, ἀλλὰ
τὸ ἄξιμα κερνοπρὸς ἔσπερον.

CHR. Ἡ βάλανος.] hesychius rectè τὰς βα-
λάνους exponit τὰ ἐξηρητημένα τῶ ὄρμων πρὸς τῆ Ἰραχνη-
λον. Sed quia βάλανος etiam pro parte obscena
accipitur plerumque, videtur Comicus eò adlu-
dere uoluisse, & in uoce τρήματος, intellexisse il-
lam Sotadicam Ἰρμαλιαν εἰς τὸ κέντρον ἀθέεται.

G Quod autem ait postea πῶ βάλανον εὐάρμοσον vel
potius diuifim εὐάρμοσον, quis negare aufit huc re-
spexisse Comicum Latinum, cum dixit Mene-
chmis, Iubeantque nouum spinther reconcin-
nariet.